

I Księga Królewska

Глава 8

1. І сталося, що коли по двадцятьох роках Соломон закінчив будувати Господний дім і свій дім, тоді цар Соломон зібрав всіх старшин Ізраїля в Сіоні, щоб принести кивот господнього завіту з міста Давида, [це Сіон], 2. в місяці Атанін. 3. І взяли священики кивот 4. і шатро свідчення і весь святий посуд, що в шатрі свідчення, 5. і цар і весь Ізраїль перед кивотом жертвували овець і волів без числа. 6. І священики вносять кивот на своє місце, до давіра дому, до святого святих, під крила херувимів. 7. Бо (були) херувими з розпростертими крилами над місцем кивота, і херувими покрили кивот і його святощі згори, 8. і виставали священні (носила), і визирали кінці священних (носил) з святого поза давір і назовні (їх) не було видно. 9. В кивоті не було (нічого) за винятком двох кам'яних таблиць, таблиць завіту, які туди поклав Мойсей на Хориві, які заповів Господь з ізраїльськими синами коли вони виходили з єгипетської землі. 10. І сталося, як священики вийшли з святого, і хмара покрила дім. 11. І священики не змогли стояти служити через присутність хмари, бо Господня слава наповнила дім. 12. 13. 14. І цар повернув своє лице, і цар поблагословив весь Ізраїль, і весь збір Ізраїля стояв. 15. І (він) сказав: Благословенний сьогодні Господь Бог Ізраїля, який мовив своїми устами про Давида мого батька і виповнив своїми руками, кажучи: 16. Від дня, в якому Я вивів мій нарід Ізраїля з Єгипту, Я не вибрав міста в одному з скипетрів Ізраїля, щоб збудувати дім, щоб там було моє ім'я. І Я вибрав Єрусалим, щоб там було моє ім'я, і Я вибрав Давида, щоб був над моїм народом - Ізраїлем. 17. І впало на серце мого батька Давида збудувати дім імені Господа Бога Ізраїля. 18. І сказав Господь до Давида мого батька: Томущо впало на твоє серце збудувати дім моєму імені, добре вчинив ти, що (це) впало на твоє серце. 19. Лиш не ти збудуєш дім, але твій син, що вийшов з твоїх боків, цей збудує дім моєму імені. 20. І Господь виповнив своє слово, яке сказав, і поставив (мене) на місце Давида мого батька і я сів на престолі Ізраїля, так як Господь сказав, і я збудував дім імені Господа Бога Ізраїля. 21. І я поставив там місце для кивота, в якому там є Господний завіт, який заповів Господь з нашими батьками коли Він їх виводив з єгипетської землі. 22. І встав Соломон перед лицем господнього жертівника перед всім збором Ізраїля і підняв свої руки до неба 23. і сказав: Господи Боже Ізраїля, немає Бога, як Ти, на небі вгорі і на землі вдолі, що зберігає завіт і милосердя з твоїм рабом, що ходить перед тобою в усім своїм серці, 24. що Ти зберіг твому рабові Давидові, моєму батькові, і сказав твоїми устами і Ти сповнив твоїми руками в цьому дні. 25. І тепер, Господи Боже Ізраїля, виповни твому рабові Давидові, моєму батькові, те, що Ти йому сказав, мовлячи: Не забракне тобі чоловіка перед моїм лицем, що сидить на престолі Ізраїля, якщо твої діти берегтимуть їхні дороги, щоб ходити переді Мною, так як ти ходив переді Мною. 26. І тепер, Господи Боже Ізраїля, хай буде завіреним твоє слово до Давида мого батька. 27. Бо чи дійсно Бог житиме з людьми на землі? Чи небо і небо небес

не вистарчають Тобі, то як (вистарчатиме) цей дім, який я збудував твому імені? **28.** І поглянь на мою молитву, Господи Боже Ізраїля, щоб вислухати молитву, якою твій раб молиться перед Тобою сьогодні до Тебе, **29.** щоб твої очі були відкриті на цей дім в дні і в ночі, на місце, про яке Ти сказав: Моє ім'я там буде, щоб вислухати молитву, якою твій раб молиться на цьому місці в дні і в ночі. **30.** І вислухаєш молитву твого раба і твого народу Ізраїля, якими помоляться на цьому місці, і Ти вислухаєш в місці твого перебування на небі і виповниш і будеш милосердним. **31.** Чим лиш згрішить кожний проти свого ближнього, і якщо візьме на себе клятву, щоб поклястися, і піде і визнає перед лицем твого жертівника в цьому домі, **32.** і Ти вислухай з неба і вчиниш, і судитимеш твій нарід Ізраїля, щоб засудити безбожного, дати його дорогу на його голову, і оправдати праведного, віддати йому за його праведністю. **33.** Коли твій нарід Ізраїль впаде перед ворогами, бо згрішать проти Тебе, і повернуться і визнаються твому імені і помоляться і складуть молитву в цьому домі, **34.** і Ти вислухаєш з неба і змилосердишся над гріхами твого народу Ізраїля і повернеш їх до землі, яку Ти дав їхнім батькам. **35.** Коли здержиться небо і не буде дощу, бо згрішать проти Тебе, і помоляться до цього місця і визнання зроблять твому імені і відвернуться від їхніх гріхів, коли їх упокориш, **36.** і вислухаєш з неба і змилосердишся над гріхами твого раба і твого народу Ізраїля, бо обявиш їм добру дорогу, щоб по ній ходити, і даси дощ на землю, яку Ти дав твому народові в насліддя. **37.** Якщо буде голод, якщо буде смерть, бо буде запалена (земля), якщо буде саранча, іржа, і якщо його гнобитиме його ворог в одному з його міст, все, що трапиться, всякий біль, **38.** всяку молитву, всяке благання, якщо буде в якійсь людині, як тільки пізнає кожний біль свого серця і підніме свої руки до цього дому, **39.** і Ти вислухаєш з неба з твого готового поселення і милосердним будь і зробиш і даси чоловікові за його дорогами, так як Ти знаєш його серце, бо Ти самотній знаєш серце всіх людських синів, **40.** щоб Тебе боялися всі дні, які вони живуть на землі, яку Ти дав нашим батькам. **41.** І чужинцеві, який не є з твого народу, **42.** і (як) прийдуть і помоляться на цьому місці, **43.** і Ти вислухаєш з неба з твого готового поселення і зробиш за всім, про що покличе до Тебе чужинець, щоб всі народи пізнали твоє ім'я і боялися Тебе, так як твій нарід Ізраїля, і пізнають, що твоє ім'я прикличеться на дім цей, який Я збудував. **44.** Бо твій нарід вийде на війну проти своїх ворогів дорогою, якою їх попроведиш, і помоляться господним іменем в напрямі міста, якого я виберу, і дому, який я збудував твому імені. **45.** І вислухай з неба їхнє благання і їхню молитву і зробиш їм належне. **46.** Коли згрішать проти Тебе, бо немає людини, яка не згрішить, і відведеш їх і видаси їх перед ворогами і візьмуть їх в полон ті, що беруть в полон, до землі далеко і близько, **47.** і повернуть свої серця в землю, куди там переселилися, і повернуться і помоляться до Тебе в землі їхнього переселення, кажучи: Ми згрішили, ми були беззаконні ми були несправедливі. **48.** І повернуться до Тебе усім їхнім серцем і всією їхньою душею в землі їхніх ворогів, куди Ти їх перевів, і помоляться до Тебе в напрямі їхньої землі, яку Ти дав їхнім батькам, міста, яке Ти вибрав, і дому, який я збудував твому імені,

49. і вислухаєш з неба, з твого готового поселення, **50.** і змилосердишся над їхніми неправдами, якими згрішили проти Тебе, і над всіма їхніми проступками, якими переступили проти Тебе, і даси їм згідно з милосердям перед тими, що їх полонять, і милосердними будуть до них. **51.** Бо (вони) твій нарід і твоє насліддя, яких Ти вивів з єгипетської землі з посеред залізної печі. **52.** І твої уха і твої очі будуть відкриті до молитви твого раба і до молитви твого народу Ізраїля, щоб вислухати його в усьому, в чому Тебе прикличуть, **53.** бо Ти їх Собі відлучив в насліддя з усіх народів землі, так як Ти сказав рукою твого раба Мойсея, коли Ти виводив наших батьків з єгипетської землі, Господи, Господи. Тоді сказав Соломон про дім, як закінчив його будувати: Сонце появив на небі. Господь сказав, що мешкатиме в темряві: Збудуй мій дім, Мені прекрасний дім, щоб жити в новому. Чи не ось це записано в книзі піснi? **54.** І сталося як Соломон закінчив молитися до Господа усю молитву і це благання, і він встав з перед лиця господнього жертівника, (після того) як клякнув на свої коліна, і підняв свої руки до неба. **55.** І він встав і поблагословив весь збір Ізраїля великим голосом, кажучи: **56.** Благословенний Господь сьогодні, який дав спочинок його народові - Ізраїлеві згідно з усім, що сказав. Не відпало ні одне слово з усіх його добрих слів, які сказав рукою свого раба Мойсея. **57.** Хай буде з нами Господь Бог наш, так як був з нашими батьками. Хай не оставить нас, ані не відвернеться від нас, **58.** щоб наші серця звернені були до Нього, щоб ми ходили в усіх його дорогах і зберігати всі його заповіді і його приписи, які Він заповів нашим батькам. **59.** І хай ці слова, якими я помолився перед Господом Богом нашим, наближаться до Господа Бога нашого, щоб в день і вночі чинити праведне для твого раба і праведне для твого народу Ізраїля діло дня в його дні, **60.** щоб всі народи землі пізнали, що Господь Бог, він є Бог, і немає більше (ніякого). **61.** І наші серця хай будуть досконалі перед Господом Богом нашим, і щоб ми праведно ходили за його приписами і зберігали його заповіді так як цього дня. **62.** І цар і всі сини Ізраїля принесли жертву перед Господом. **63.** І цар Соломон приніс мирні жертви, які пожертвував Господеві, двадцять дві тисячі волів, і сто двадцять тисяч овець. І господний дім освятив цар і всі сини Ізраїля. **64.** Того дня цар освятив середину двору, що перед лицем господнього дому, бо приніс там цілопалення і жертви і жир мирних (жертв), бо мідяний жертівник, що перед Господом, (був) малий, так що неможливо (було) принести (на нього) цілопалення і мирні жертви. **65.** І в тому дні зробив свято Соломон і з ним весь Ізраїль, великий збір від входу Іматa аж до ріки Єгипту, перед нашим Господом Богом в домі, який він збудував, сім днів їдючи і пючи і веселячись перед нашим Господом Богом. **66.** І в осьмому дні він відіслав нарід і поблагословив його, і кожний відішов до своїх помешкань радіючи і з веселим серцем зза добра, яке Господь вчинив своєму рабові Давидові й Ізраїлеві його народові.

Біблія

Новий переклад

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса